

مقدمه ناشر

سلام!

هر آدمی یک مرغی درونش دارد که مدام با او حرف می‌زند.

از منظر منطقی، آدمی منطقی است که مرغش دوتا پا داشته باشد و حرف‌هایی بزند که مورد قبول جامعه باشد، مثل همه مرغ‌های دنیا!

ولی از منظر غیرمنطقی! مرغ بعضی آدم‌ها یک دونه پا بیشتر ندارد و یا تعدادش از دوتا بیشتر است! توی دنیابی که مرغ همه دوتا پا دارد و یا باید دوتا پا داشته باشد، دوست داری مرغت چندتا پا داشته باشد؟!

به نظرم ۳ تا پا بهتر است از دو و یک تا پا!

راستش را اگر بخواهی آدم‌هایی که دنیا را کمی تکانده‌اند مرغ‌هایشان معمولاً دوتا پا نداشت! مثل اینشتن، ابن سینا، بیل گیتس، مولوی، استیو جابز و ...

حتماً می‌دانید که خیلی از این‌ها حتی درس و دانشگاهشان را تمام نکرده‌اند یا در مدرسه‌هی مردود می‌شده‌اند و یک جاهایی دیوانگی‌های زیادی داشته‌اند! زندگی پرتلاطمی داشتند و خیلی دوست نداشتند مرغشان مثل بقیه باشد. البته یک نکته مهم این است که لزوماً ادای این آدم‌ها را درآوردن باعث نمی‌شود مثل آن‌ها بشویم و اصلاً هم فرق داشتن که لزوماً بهتر نیست.

مثلاً نباید مثل دیوانه‌ها برویم یک‌پا مرغمان را قطع کنیم تا مرغمان یک‌پا بشود. این یک فرابند است. باید واقعاً آن طوری فکر کنیم و روش‌هایمان را تغییر بدھیم تا بعد آثار این تغییر به دنیابی بیرون راه پیدا کند و آدم‌های دنیا را در جریان وجود یک آدم با مرغ غیر دوپا قرار بدهد. لازمه این کار، یادگیری است.

مهم‌ترین ویژگی آدم‌های دارای مرغ غیر دوپا، نترسیدن از تغییر و بیرون‌آمدن از شیار گرم و نرم زندگی‌شان است، برای تجربه کردن و لمس چیزهای جدید و بعد هم به نظرم خستگی‌ناپذیر بودن! به قول یک ظرفی آدم‌ها سه دسته‌اند؛ آدم‌های ترسو که هیچ وقت شروع نمی‌کنند، آدم‌های ضعیف که هیچ وقت تمام نمی‌کنند و آدم‌های قوی که هیچ وقت ول نمی‌کنند! یادگیری و تغییر را ول نکن!

مقدمه مؤلف

هر آن چه سخت و استوار است، دود می‌شود و به هوا می‌رود.

راستش را بخواهید، این دنیای ما آن قدر بی‌منطق پیش می‌رود که دیگر کار از نگرانی هم گذشته.

ما اهالی علوم انسانی هم شده‌ایم یک سری آدم‌های بی‌ربط که انگار از مناسبات این روزگار چیزی

سر در نمی‌آوریم! اما نگران نباشید، ما هم می‌توانیم ادعا کنیم که اگر دنیا دست ما بود، آن را

بهتر و منطقی‌تر می‌ساختیم.

ادعاست دیگر، ادعا که هزینه ندارد، پس موفق باشید!

در این کتاب، سعی کرده‌ام آن چه را کتاب درسی گفته، بشکافم، تحلیل کنم و با مثال‌های بیشتر

توضیح دهم. لابه‌لای درس‌نامه، تمرین‌هایی هم آورده‌ام تا با حل آن‌ها، درس‌نامه را بهتر یاد بگیرید.

حتی برخی قسمت‌های ستاره‌دار کتاب درسی را هم درون کادرهای ستاره‌دار توضیح داده‌ام. تست‌های

ستاره‌دار هم مربوط به همین بخش است. خیلی از نکته‌هایی که در کتاب آورده‌ام، در کتاب درسی نیست، اما

بدون آن‌ها احتمال موفقیت در آزمون‌های تستی کم است. پس سعی کنید درس‌نامه را با دقق و حوصله بخوانید.

منطق درس سختی است؛ اما وقتی نسبت به آن بینش پیدا کنید، کارتان خیلی راحت می‌شود. من هم سعی

کرده‌ام جویی منطق را توضیح دهم که سختی‌هایی برایتان دود شود و برود هوا. باز هم موفق باشید!

برای نگارش این کتاب ادعایی ندارم، چون بدون کمک خیلی از دوستان، کاری از من برنمی‌آمد. بسیاری از

مثال‌های این کتاب را از کتاب‌های آقای علی‌اصغر خندان قرض گرفتم که در دوره دانشجویی، کتاب‌هایی‌شان

منبع درسی‌ام بود. دکتر هاشمی عزیز هم به من لطف کردند و تمام کتاب را خط به خط خواندند و خیلی از

ایرادهایی‌ش را نشانم دادند. اسم بقیه دوستان را که نمی‌شود تک‌تک بنویسم، خصوصاً که قضیه کمی

لوس می‌شود؛ پس علاوه بر مهندس سبز‌میدانی، خانم میرجعفری و امیر محمدبیگی، به صورت یکجا،

از «بقیه» هم تشکر می‌کنم!

ضمناً نظرات شمادانش آموزان عزیز راهم همیشه با دقت می‌خوانیم و از آن‌ها کمک می‌گیریم. از دانش‌آموزان

عزیز، خانم هما مختاری‌پور، دنیا یاسمی و سایان مراحی که ما را در ویرایش کتاب یاری کردند تشکر

می‌کنم. آقای آرش بختیاری یکی دیگر از عزیزانی بودند که راجع به کتاب یک نظر اصلاحی کارآمد دادند. از ایشان

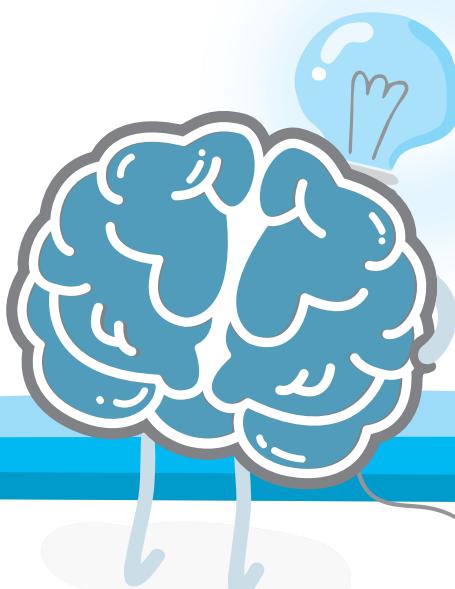
هم ممنونیم.

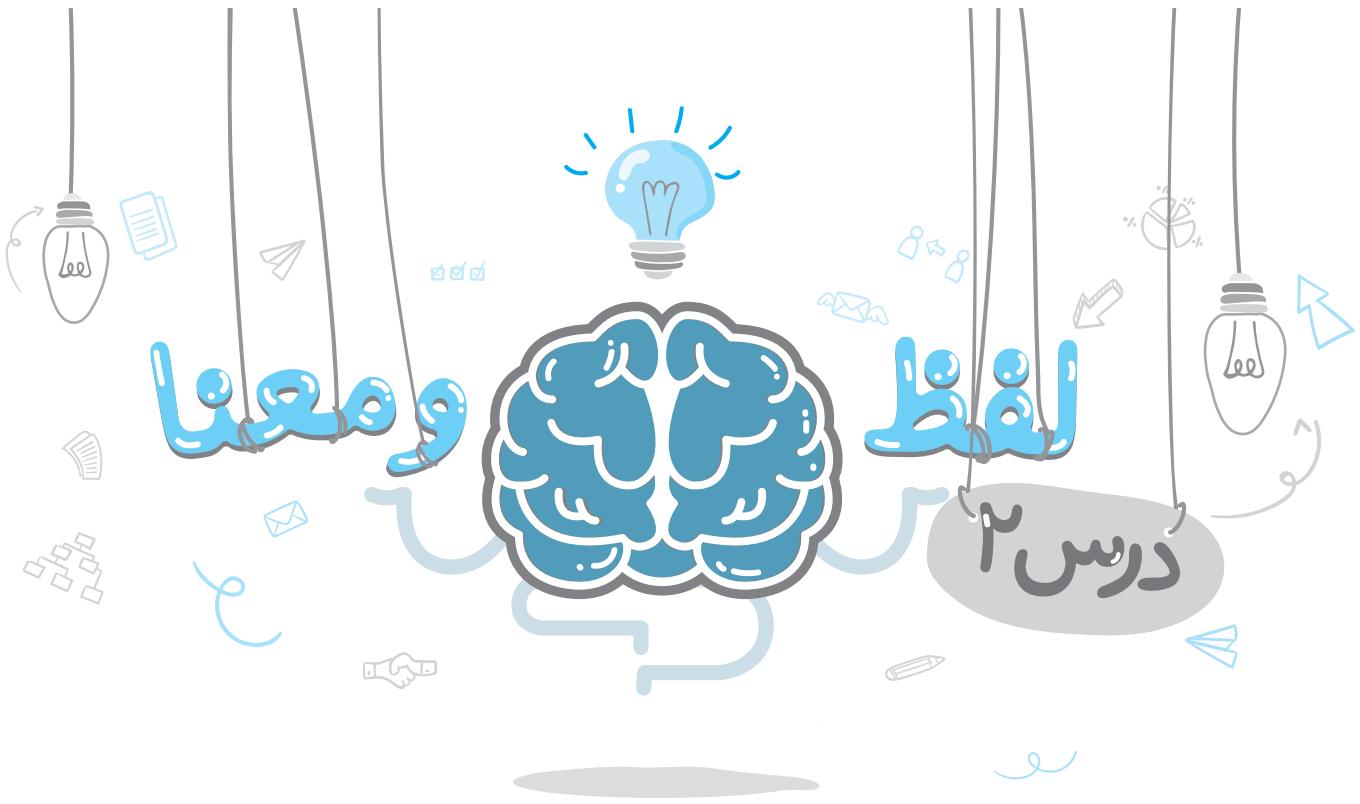
فهرست

بررسی‌های چهارگزینه‌ای

درس نامه

منطق، ترازوی اندیشه ۱۲	درس اول
لفظ و معنا ۲۱	درس دوم
مفهوم و مصادق ۳۳	درس سوم
اقسام و شرایط تعریف ۴۳	درس چهارم
اقسام استدلال استقرایی ۵۳	درس پنجم
قضیه حملی ۶۶	درس ششم
احکام قضایا ۷۹	درس هفتم
قياس اقترانی ۹۴	درس هشتم
قضیه شرطی و قیاس استثنایی ۱۰۷	درس نهم
سنجه‌گری در تفکر ۱۱۸	درس دهم
..... ۱۲۲	ضمیمه کتاب
..... ۱۲۴	پاسخنامه تشریحی
..... ۱۵۸	پاسخنامه کلیدی

دروس دریک‌نگاه:

در این درس، یاد می‌گیریم که میان ذهن، زبان و عالم خارج رابطه وجود دارد و منطق به بحث الفاظ در حوزه زبان نیز می‌پردازد. ما در این جا رابطه لفظ و معنا را بررسی می‌کنیم و انواع خطاهایی را که ممکن است در این رابطه رخ دهد، مشخص می‌کنیم. بنابراین مغالطه‌های این درس همگی مربوط می‌شوند به حوزه لفظ و معنا.

برخی اصطلاحات این درس

عالی خارج: منظور دنیای واقعی و عالم خارج از ذهن ماست.

مصدق: همان مثال و نمونه واقعی است. مثلاً انسان یک مفهوم است و مثال و مصدق آن می‌شود علی یا مریم یا هر فرد دیگری.

دلالت: یعنی حکایت کردن و هدایت کردن. مثلاً وقتی می‌گوییم تابلو راهنمایی دلالت بر چیزی دارد؛ یعنی نشانه چیزی است و ما را به سمت خاصی هدایت می‌کند.

تضمن: یعنی شامل چیزی بودن و چیزی را در بر داشتن؛ مثلاً وقتی می‌گوییم کتاب متضمن جلد است، یعنی جلد بخشی از آن است.

رابطه ذهن، زبان و عالم خارج

در درس قبل گفتیم منطق علمی است که می‌خواهد از طریق بررسی و دسته‌بندی انواع خطاهای ذهنی و همچنین کشف و گردآوری قواعد و نحوه کارکرد ذهن، جلوی اشتباه و خطأ را در اندیشه بگیرد.

در ذهن ما یک سری تصورات و تصدیقات وجود دارد. این مفاهیم در قالب کلمات و الفاظ ریخته می‌شوند و از این راه، به دیگران منتقل می‌شوند. پس ما آن‌چه را در ذهنمان می‌گذرد، از طریق کلمات و الفاظ به بیرون از ذهنمان انتقال می‌دهیم. مثلاً موجودی زنده و چهارپا که شیوه می‌کشد، در ذهنمان تصور می‌کنیم. اسم این موجود را می‌گذاریم «اسب». بعد در ارتباط با دیگران، حیوانی را نشان می‌دهیم و می‌گوییم آن «اسب» است؛ یعنی برای منتقل کردن این تصویر ذهنی به دیگران، از واژه «اسب» استفاده می‌کنیم.

در مثال بالا و در کل این فرایندی که توضیح دادیم، سه حوزه مجزا وجود دارد که با هم در ارتباط‌اند:

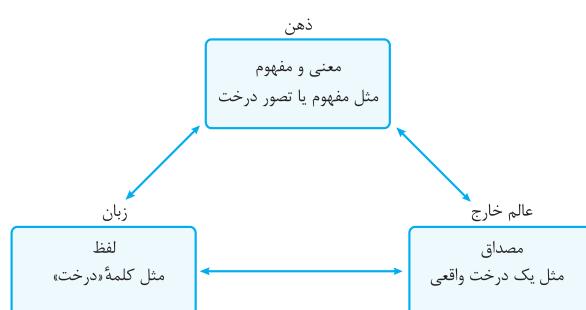
❶ ذهن ما که دارای مفاهیم و تصورات مختلف است. (معنی و مفهوم)

❷ عالم خارج از ذهن ما که اشیای گوناگون در آن وجود دارد. (مصدق)

❸ زبان که نقش رابط میان ذهن و عالم خارج را بر عهده دارد. (کلمات و الفاظ)

میان این سه حوزه‌ای که اسم بردیم (ذهن، زبان و عالم خارج) وابستگی زیادی وجود دارد، به حدی که اگر در یکی از آن‌ها خطای رخ دهد، در دو حوزه دیگر نیز خطایی به وجود می‌آید. به همین دلیل، علم منطق باید به جز ذهن، به رابطه ذهن با زبان هم توجه کند.

ما در این درس، به بخش زبان و رابطه آن با عالم ذهن می‌پردازیم.

زبان

حوزه بررسی زبان بسیار گسترده است و در علم زبان‌شناسی، از جنبه‌های مختلفی بررسی می‌شود؛ اما زبان در علم منطق، فقط از نظر رابطه کلمات (الفاظ) با معنی و مفهوم ذهنی آن کلمات مهم است. یعنی در منطق، فقط این مسئله مهم است که هر لفظی چه معنایی دارد. رابطه میان یک لفظ و معنایش چگونه است. به این بخش از منطق می‌گویند مبحث الفاظ.

توجه: چون منطق به یک زبان خاص وابسته نیست، قواعد صرفی و نحوی زبان در منطق اهمیتی ندارد. از نظر منطق، گرچه قواعد و دستور زبان در هر زبانی متفاوت است، اما به هر حال، می‌شود رابطه لفظ (کلمه) و معنی را مستقل از هر زبانی بررسی کرد.

خلاصه این‌که...

مبحث الفاظ منطق = بررسی رابطه زبان و تفکر

رابطه ذهن و زبان = معنی و لفظ

معنی = مفهوم = تصور

رابطه ذهن و عالم خارج = مفهوم و مصادق

رابطه زبان و عالم خارج = لفظ و مصادق

رابطه لفظ و معنا

مبحث الفاظ در منطق قرار است به ما نشان دهد که چه موقع ما معنای اشتباهی را از الفاظ برداشت می‌کنیم و این برداشت غلط، موجب خطا و اشتباه در اندیشه می‌شود.

علم منطق با بررسی انواع روابط میان الفاظ و معنای، انواع اشتباهها و مغالطه‌هایی را که در این رابطه رخ می‌دهند، دسته‌بندی می‌کند.

اشتراک لفظ

گاهی یک کلمه معناهای مختلف دارد. مثل کلمه «شیر» در زبان فارسی که هم به معنای شیر خوارکی است، هم به معنای شیر آب و هم به معنای حیوان شیر. باید حواسمن باشد که در واقع، هر کدام از این‌ها یک کلمه متفاوت هستند که فقط ظاهرشان به هم شبیه است! زیرا معنای هر کدام از این‌ها با هم خیلی فرق دارد.

در ضمن، اشتراک لفظ فقط در حیطه «اسم‌ها» نیست. « فعل »ها و « حروف » نیز خیلی وقت‌ها مشترک لفظی هستند. مثلاً:

اشتراک حرف

من با او فرق دارم. (حرف جداکننده)

با: شیوا با عصبانیت از در وارد شد. (در حال)

پشت دیوار پنهان شد تا کسی او را نبیند. (نشان‌دهنده دلیل)

تا: از تهران تا کرج راه زیادی نیست. (نشان‌دهنده فاصله)

اشتراک فعل

ماندن: ایستادگی کردن، باقی‌ماندن، گیج و مبهوت شدن

گذشتن: بخشیدن، عبور کردن

نحوه‌های دلالت لفظ بر معنا

خیلی وقت‌ها، ما کلمات را به کار می‌بریم؛ اما منظورمان معنای دقیق آن کلمه و لفظ نیست. مثلاً می‌گوییم: «مردم خیلی تغییر کرده‌اند!» اما منظورمان همه مردم نیست، بلکه بخشی از مردم را مدنظر قرار داده‌ایم. یا مثلاً می‌گوییم: «خانه‌ام را مرتب کردم» اما منظورمان وسائل خانه است نه خود خانه. بنابراین، وقتی یک لفظ را به کار می‌بریم، منظورمان یکی از سه حالت زیر است:

مثال: معنای اصلی و کامل آن لفظ موردنظر است. (کل اتاق منظور ماست.)

مثال: اتاق را رنگ کردم. (در و دیوار اتاق منظور است.)

مثال: هیچ بخشی از معنای اصلی لفظ موردنظر نیست، بلکه معنای لازمه لفظ، موردنظر است.

مثال: اتاق گرم است. (هوای درون اتاق گرم است نه خود اتاق.)

توضیح بیشتر...

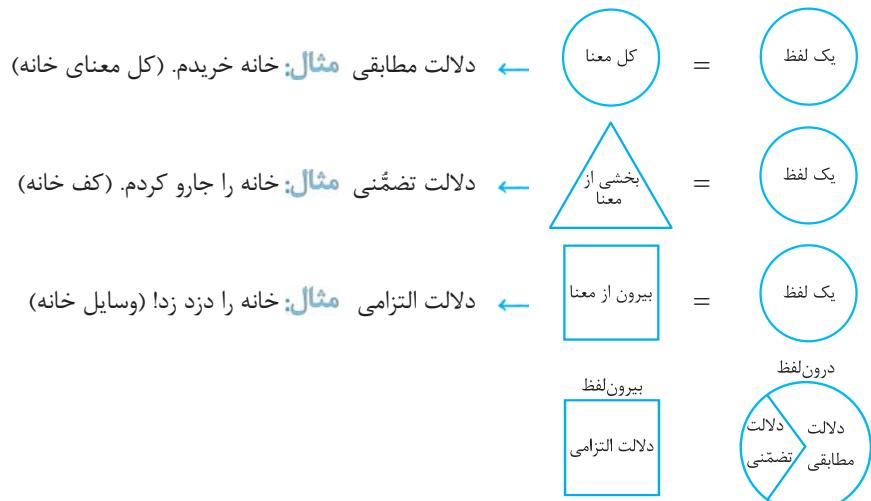
دلالت مطابقی: مطابقت یعنی کل لفظ با کل معنای اصلی یکی باشد؛ درست مثل اثر انگشت روی کاغذ و خود انگشت. در این حالت، اثر روی کاغذ با انگشت مطابقت دارد.

دلالت تضمّنی: تضمّن یعنی در بر داشتن و شامل چیزی بودن. پس هرگاه لفظی به کار رود، ولی بخشی از معنای اصلی آن موردنظر باشد، ما به آن دلالت تضمّنی می‌گوییم.

دلالت التزامی: التزام یعنی همراهشدن. هرگاه دو چیز جدا از هم، همواره کنار و همراه و ملازم هم باشند، رابطه التزامی برقرار می‌شود. وقتی هم می‌گوییم یک چیز لازمه چیز دیگری است، یعنی اگر شيء اول وجود داشته باشد، شيء دوم نیز همراه آن می‌آید! مثلاً می‌گوییم: «شغل نان و آب دار!» و منظورمان پول است، چون تا پول نباشد، از نان خبری نیست.

تفاوت دلالت تضمّنی و التزامی

دلالت تضمّنی همیشه بخشی از معنای درونی لفظ است ولی دلالت التزامی بیرون از معنای اصلی لفظ قرار دارد. رابطه میان دلالت تضمّنی و دلالت مطابقی یک رابطه حقیقی و واقعی است. مثلاً می‌گوییم: «گلهام نابود شد» ولی منظور این است که بیشتر گوسفندان مرده‌اند. در این حالت، میان بخشی از گوسفندان و تمام گوسفندان که گله را تشکیل داده‌اند رابطه‌ای درونی و حقیقی وجود دارد. اما میان دلالت التزامی و دلالت مطابقی هیچ‌گونه رابطه حقیقی و درونی‌ای وجود ندارد. فرض کنید ما در کلاس نشسته‌ایم و یکی از دوستانمان می‌گوید: «نردنان آمد!» همه‌ما می‌دانیم که منظور او یکی از هم‌کلاسی‌های قدبندمان است. در این حالت، میان قد بلند و نردنان رابطه واقعی وجود ندارد؛ بلکه در ذهن ما، قد بلند و نردنان ملازم هم شده‌اند. پس می‌شود گفت: بیشتر دلالت‌های التزامی از نوع قراردادها و عادت‌های ذهنی هستند. مانند: دلالت قلب بر عاطفه و احساس، دلالت سنگ بر بی‌رحمی و بی‌عاطفگی، دلالت پینوکیو بر دروغگو!

خلاصه‌ای‌ان‌که...

۱) الفاظ عادی: هر لفظ معنای خاص خود را دارد.
۲) الفاظ مشترک: ظاهر الفاظ مشترک است اما معنای متفاوت دارند.
۳) الفاظ متراوف: ظاهر الفاظ متراوف است اما معنای مشترک دارند.

۱) مطابقی: معنای اصلی لفظ موردنظر است.
۲) تضمّنی: بخشی از معنای اصلی لفظ موردنظر است.
۳) التزامی: معنای اصلی لفظ موردنظر نیست؛ بلکه فقط با معنای اصلی همراه می‌شود. | انواع لفظ
انواع دلالت |
|--|--------------------------|

تمرین:

نوع دلالت‌های زیر را مشخص کنید.

- ۱- دلالت شیر بر حیوان درنده
 - ۲- دلالت شیر بر گل‌های درون باججه
 - ۳- دلالت غول بر انسان تنومند
 - ۴- دلالت ماه بر زیباروی
 - ۵- دلالت آشپزخانه بر وسائل آشپزی
 - ۶- دلالت زرافه بر گردان دراز!
 - ۷- دلالت ساعت بر زمان
 - ۸- دلالت پیاله بر کاسه
 - ۹- دلالت بادیه بر شانه
 - ۱۰- دلالت درد بر درد استخوان
- جواب:** ۱- مطابقی ۲- تضمّنی ۳- تضمّنی ۴- التزامی ۵- التزامی ۶- التزامی ۷- التزامی ۸- مطابقی ۹- تضمّنی ۱۰- التزامی

برویم سراغ تست

با توجه به معنای ذکر شده برای هر لفظ، کدام گزینه مشترک لفظی محسوب نمی‌شود؟

- ۱) ریش ← زخم - موی صورت ۲) دوش ← شانه - دیشب ۳) بادیه ← کاسه مسی - بیابان ۴) شیر ← شجاع - نوعی حیوان
- جواب:** در گزینه‌های ۱، ۲ و ۳، دو معنای مختلف از یک لفظ آمده است پس بی‌شک، هر سه گزینه مشترک لفظی هستند. اما در گزینه چهارم، گرچه می‌دانیم که لفظ «شیر» مشترک لفظی است و معناهای مختلفی دارد، اما در اینجا فقط به یک معنای مطابقی (حیوان) و یک معنای التزامی آن (شجاع) اشاره شده است. پس نمی‌توانیم بگوییم که «شیر» در اینجا مشترک لفظی محسوب می‌شود. بنابراین، پاسخ گزینه «۴» است. برای روشن تر شدن این مسئله باید تفاوت میان اشتراک لفظی و انواع دلالت‌های معنایی را بهتر یاد بگیریم.

تفاوت مشترک لفظی با نوع دلالت‌ها

مسئله اصلی این جاست که اگر یک لفظ می‌تواند چند نوع دلالت داشته باشد، ظاهراً چند معنا دارد. خب! پس چرا به چنین لفظی نمی‌گوییم مشترک لفظی؟
کلید اصلی فهم این مسئله این جاست که مشترک لفظی وقتی است که یک لفظ، چند معنای مختلف داشته باشد که همه آن‌ها از نوع دلالت مطابقی هستند. مثلاً لفظ «سیر» یک معنای مطابقی آن یعنی کسی که غذا خورده و گرسنه نیست و یک معنای مطابقی دیگر آن یعنی نوعی گیاه بدبو اما با خاصیت‌های فراوان!

در حالی که دلالت‌های التزامی و تضمّنی، دربردارنده همان معنای مطابقی اول هستند. به همین دلیل لفظ در اینجا مشترک لفظی محسوب نمی‌شود.

ماده‌ای خوارکی (دلالت مطابقی)

لفظ شیر لوله آب (دلالت مطابقی)

حیوانی درنده (دلالت مطابقی)

انسان شجاع (دلالت التزامی دربردارنده معنای حیوان درنده)

پس در واقع، دلالت‌های تضمّنی و التزامی، زیرمجموعه دلالت مطابقی هستند نه یک معنای متفاوت و مستقل. به همین دلیل، لفظی که چند نوع دلالت داشته باشد، لزوماً مشترک لفظی نیست. بلکه باید چند دلالت مطابقی متفاوت داشته باشد تا مشترک لفظی محسوب شود.

شیوه‌نگارش کلمات

جدای از این‌که ممکن است یک لفظ معانی یا دلالت‌های مختلف داشته باشد، شیوه‌نگارش یک کلمه یا یک جمله هم می‌تواند معنا را تغییر دهد.
مثلاً گاهی یک ویرگول ساده معنا را عوض می‌کند. مثال معروف زیر را ببینید:

بخشن، لازم نیست، اعدامش کنید.

گاهی هم چون الفاظ آهنگی شبیه هم دارند، اشتباه نوشته می‌شوند و با املا و دیکته متفاوت، معنی متفاوتی پیدا می‌کنند:

خار ← تیغ گیاه

خوار ← پست

خیش ← گاو آهن

خویش ← خود

ابهام و دوپهلوی

گاهی ممکن است یک جمله یا یک متن، اصلاً مشترک لفظی نداشته باشد و دلالت همه الفاظ آن هم از نوع مطابقی باشد. اما متن جوری نوشته شده باشد که بتوان از آن دو یا چند برداشت مختلف کرد. مثال‌های زیر را ببینید:

من از راهنمایی تو پشیمانم (چه کسی به چه کسی راهنمایی کرده؟)

حصله ندارم درس بخوانم مثل شما (شما هم حوصله درس خواندن ندارید یا من به اندازه شما حوصله ندارم؟)

احمد گفت: کتاب را پس بده (گفت من کتاب را پس بدهم یا گفت به تو بگوییم کتاب را پس بدهی؟)

این نوع ابهام دلیلش ساختار متن است، یعنی مشترک لفظی وجود ندارد؛ اما کل جمله یا متن طوری نوشته شده که چند معنای مختلف از آن برداشت می‌شود. معمولاً مهم‌ترین حالتی که چنین ابهامی به وجود می‌آید، زمانی است که ما یک یا چند ضمیر در جمله داریم اما مرجع آن‌ها مشخص نیست. پس وقتی ضمایر یک جمله زیاد می‌شوند، احتمال این ابهام هم زیاد می‌شود. یکی دیگر از موقوعی که چنین ابهامی ایجاد می‌شود هنگامی است که در یک جمله منفی از کلمه مثل یا مانند استفاده شده باشد. اما در جملات مثبت چنین نیست.

مثال:

من مثل تو درس نمی‌خوانم. (مبهوم) ← آیا تو درسخوانی و من مثل تو نیستم یا تو درسخوان نیستی و من هم مثل توام؟!
منفی

من مثل تو درس می‌خوانم. (واضح)
مثبت

شب‌ها مثل دیگران دیر نخواب. (مبهوم) ← دیگران زود می‌خوابند و من هم مثل آن‌ها بخوابم یا آن‌ها دیر می‌خوابند و من زود بخوابم؟!
منفی

شب‌ها مثل دیگران زود بخواب. (واضح)
مثبت

ایجاد ابهام دو علت دارد

وجود لفظ «مثل»، «مانند» و «شبیه» + فعل منفی.

مغالطه در الفاظ

هر کدام از روابطی که تا اینجا در مورد رابطه لفظ و معنا یاد گرفتیم، می‌توانند موجب یک مغالطه شوند. حال که تمام این روابط را با دقت بررسی کردیم و برایمان جا افتادن، مغالطه‌هایشان را مشخص می‌کنیم:

مغالطة اشتراک لفظ ← وقتی چند کلمه با ظاهر یکسان (مشترک لفظی) را با هم اشتباه می‌گیریم.

مغالطة توسل به معنای ظاهری ← وقتی به جای معنای التزامی یا تضمی، به اشتباه دلالت مطابقی کلمه را در نظر بگیریم.

مغالطة نگارشی کلمات ← وقتی در کتابت و نگارش کلمات (دیکته) یا رعایت علائم سجاوندی و حرکات کلمات اشتباه می‌کنیم.

مغالطة ابهام در مرجع ضمیر ← وقتی که از عبارت دوپهلو استفاده می‌کنیم؛ به شکلی که مرجع ضمیر مشخص نیست.

حواله‌های پاشد...

▫ استفاده از مشترک لفظی یا انواع دلالتها لزوماً مغالطه نیست. مغالطه زمانی رخ می‌دهد که ما اینها را با هم اشتباه کنیم.

▫ معمولاً استفاده از مشترک‌های لفظی در شعر، برای زیباتر شدن شعر است و نباید آن را مغالطه در نظر بگیریم.

▫ همه این مغالطه‌ها می‌توانند عمدی یا غیرعمدی باشند.

جدول مغالطات مربوط به الفاظ

نام مغالطه	حیطه	چگونه رخ می‌دهد؟
اشتراک لفظ	مشترک لفظی	وقتی معنای مختلف لفظ را به جای هم به کار ببریم.
توسل به معنای ظاهر	دلالت	وقتی به اشتباه دلالت مطابقی را به جای دلالت التزامی یا تضمی در نظر می‌گیریم.
مغالطة نگارشی	نگارش و املا	وقتی اشتباه در نگارش و املای کلمات و یا استفاده نکردن از علائم سجاوندی موجب می‌شود معنای اصلی جمله تغییر کند.
ابهام در مرجع ضمیر	ساختار متن و عبارت دوپهلو	وقتی از جملاتی استفاده می‌کنیم که ابهام دارند و دوپهلو هستند، ممکن است معنای اشتباه برداشت شود.

یادمان پاشد...

▫ منطق وابسته به یک زبان خاص نیست.

▫ وقتی مرجع ضمیر مشخص نباشد، عبارت دوپهلو و مبهم می‌شوند.

▫ بسیاری از لطیفه‌ها براساس اشتراک لفظ پدید آمده‌اند.

▫ بخشی از کار ویراستاران، جلوگیری از «مغالطة شیوه نگارش کلمات» است.

▫ در شعر بهتر است که به دنبال مغالطة اشتراک لفظ نباشیم.

پرسش‌های چهار زینه‌ای

۴۷- رابطه ذهن و زبان و رابطه مفهوم و مصدق، به ترتیب، همان روابط میان و است.

۱) معنی و لفظ - عالم خارج و زبان

۲) مصدق و لفظ - عالم خارج و زبان

۳) معنی و مصدق - زبان و عالم خارج

۱) معنی و لفظ - عالم خارج و زبان

۲) مصدق و لفظ - عالم خارج

۳) معنی و کلمه - ذهن و عالم خارج

۴۸- کدام گزینه درباره رابطه ذهن و زبان نادرست است؟

۱) خطای در لفظ موجب خطای در ذهن می‌شود.

۲) منطق به قواعد صرفی و نحوی کاری ندارد.

۳) منطق به قواعد صرفی و نحوی کاری ندارد.

۴) الفاظ، مصادیق مفاهیم ذهنی هستند.

۵) معنای هر لفظ، همان مفهوم ذهنی است.

۱) خطای در لفظ موجب خطای در ذهن می‌شود.

۲) منطق به قواعد صرفی و نحوی کاری ندارد.

۳) منطق به قواعد صرفی و نحوی کاری ندارد.

۴) الفاظ، مصادیق مفاهیم ذهنی هستند.

۵) امثال - شیر - ماندن

۱) خانه - گذشتن - تا

۲) غایت - خواندن - سیر

۱) مثال دیگران تنبیل نباش.

۲) تا این ساعت چند بار آمده است.

۳) می‌تواند این را بخواهد.

۴) بر سر عقاید ایستادگی نکن.

۱) مثال دیگران تنبیل نباش.

۲) زیادی خودسری!

۵۱- درباره دو لفظ «مُرَدْن» و «هلاک شدن» می توانیم بگوییم

۱) مشترک لفظی هستند و اگر به جای هم به کار روند، ممکن است موجب مغالطه شوند

۲) الفاظ هم معنی هستند و اگر به جای هم به کار روند، موجب مغالطه ابهام در عبارت می شوند

۳) دو پهلو هستند و موجب مغالطه ابهام در عبارت می شوند

۴) هم معنی و متراوفاند و می توانند بسته به هدف، به جای هم به کار روند

۵۲- وقتی منظور ما از کاربرد یک لفظ، معنای اصلی، معنای بیرونی و بخشی از معنای اصلی باشد، به ترتیب از کدام دلالت‌ها استفاده کردایم؟

۱) التزامی - مطابقی - تضمنی

۲) مطابقی - التزامی - تضمنی

۳) مطابقی - تضمنی - التزامی

۵۳- استفاده از لفظ «خیش» به جای لفظ «خویش» و استفاده از لفظ «گرد» به جای لفظ «گرد» به ترتیب، چه مغالطه‌هایی را در پی دارد؟

۱) نگارشی - ابهام در عبارت

۲) نگارشی - اشتراک لفظ

۳) اشتراک لفظ - نگارشی

۵۴- یک واژه چندمعنایی نام دارد که موجب مغالطه می شود.

۱) لفظ متراوف - اشتراک لفظ

۲) لفظ مشترک - اشتراک لفظ

۳) در برخی موارد، جایه‌جاکردن یک ویرگول در جمله می تواند موجب مغالطه شود.

۴) نگارشی

۱) توسل به معنای ظاهری

۲) اشتراک لفظ

۵۵- دلیل صحبت از «مشترک لفظی» در علم منطق چیست؟

۱) زیرا استفاده از مشترک لفظی همواره معنای جمله را عوض می کند.

۲) چون با خطای که در جمله اتفاق می افتد، خطای کلامی هم رخ می دهد.

۳) زیرا مشترک لفظی یکی از انواع دلالت‌های معنایی در دانش منطق است.

۴) چون اگر معنی لفظ را اشتباه بگیریم، در ذهن و تفکر هم خطا رخ خواهد داد.

۵۶- کدام گزینه دلیل عدم پرداختن به قواعد صرفی و نحوی در منطق را بازگو می کند؟

۱) عدم وابستگی منطق به زبان

۲) عدم وابستگی منطق به یک زبان خاص

۵۷- اشتراک لفظ، عبارت است از

۱) چند لفظ دارای معنای واحد

۲) چند لفظ دارای معنای مختلف

۵۸- در کدام عبارت مشترک لفظی وجود ندارد؟

۱) آن‌ها از ما عکس گرفتند.

۲) عفو لازم نیست اعدامش کنید.

۵۹- منظور از «دلالت لفظ بر معنا» در منطق چیست؟

۱) هر لفظی دارای چند معنی است.

۲) آن معنایی که ذهن از لفظ مراد می کند.

۶۰- الفاظ مشترک همواره دارند و احتمال پذیدآمدن مغالطه را افزایش می دهند.

۱) ظاهر متفاوت - ابهام در مرجع ضمیر

۲) ظاهر یکسان - توسل به معنای ظاهری

۳) ظاهر یکسان - اشتراک لفظ

- ۶۲- اگر دلالت لفظ بر معنا، مطابق معنای اصلی لفظ نباشد،
- (۱) مغالطة توسل به معنای ظاهری صورت گرفته است
 (۲) دلالت لفظ یا التزامی خواهد بود یا تضمنی
 (۳) احتمالاً دچار مغالطة اشتراک لفظ شده‌ایم
 (۴) لفظ ما به معنایی خارج از معنای اصلی دلالت دارد
- ۶۳- نوع دلالت‌های لفظ «شیر» را در جملات «علی شیر است»، «شیر درنده است» و «شیر برای سلامتی مفید است» مشخص کنید.
- (۱) تضمنی - التزامی - مطابقی
 (۲) التزامی - مطابقی - مطابقی
 (۳) تضمنی - مطابقی - التزامی
- ۶۴- دلالت لفظ شیر در کدام گزینه با دیگر گزینه‌ها متفاوت است؟
- (۱) اگر شیوا از شیر می‌ترسد، سالم می‌ماند.
 (۲) اگر شیوا از شیر آب بخورد.
 (۳) اگر آب می‌خواهی، از شیر آب بخورد.
- ۶۵- در کدام گزینه، به ترتیب دلالت‌های التزامی و تضمنی وجود دارد؟
- (۱) دلالت شب بر سیاهی - دلالت تیر بر ماهی از سال
 (۲) دلالت کتاب بر جلد کتاب - دلالت صفحه کتاب بر متن درونش
 (۳) دلالت ماه بر معشوق - دلالت مدرسه بر کلاس مدرسه
- ۶۶- کدام گزینه دلالت التزامی دارد؟
- (۱) گشت: جستجو کرد
 (۲) عکس: وارونه
 (۳) ماه: از اجزای سال
 (۴) شیر: قوی
- ۶۷- کدام‌یک از کلماتی که زیر آن‌ها خط کشیده شده، دارای دلالت التزامی نیست؟
- با این‌که نویسنده این مقاله، خوب قلم می‌زند؛ اما هرگز مطلب جان داری ننوشته است. بیشتر مطالب او درباره معاملات خودروهای گران‌قیمت یا زندگی خصوصی افراد و مطالب زرد از این دست است.
- (۱) قلم
 (۲) جاندار
 (۳) خودرو
 (۴) زرد
- ۶۸- کدام گزینه موجب مغالطة «ابهام در مرجع ضمیر» نمی‌شود؟
- (۱) آن یکی شیر است کدام می‌خورد.
 (۲) من تو را از برادرت بیشتر دوست دارم.
 (۳) تا تو بیایی من رسیده‌ام خانه.
 (۴) این زوج، ده سال با هم اختلاف داشتند.
- ۶۹- وقتی ذهن ما با شنیدن کلمه «قلب» به سمت مفاهیم «عاطفه» و «احساس» هدایت می‌شود،
- (۱) مغالطة رخداده است، چون به جای معنای حقیقی قلب از دلالت التزامی آن استفاده شده
 (۲) اگر گوینده بخشی از معنای لفظ «قلب» را در نظر داشته باشد، مغالطة نیست
 (۳) اگر گوینده از کاربرد این لفظ، دلالت خارج از معنای اصلی آن را در نظر داشته باشد، هیچ خطابی رخداده
 (۴) مغالطة اشتراک لفظ رخداده است، زیرا قلب به معنای احساس و «قلب» به معنای عضوی از بدن، مشترک لفظی‌اند
- ۷۰- در کدام حالت، مغالطه‌ای در حوزه الفاظ رخداده است؟
- (۱) وقتی عبارتی دوپهلو را به کار می‌بریم.
 (۲) هنگامی که از لفظی استفاده می‌کنیم که مشترک لفظی است.
 (۳) وقتی معنای التزامی و تضمنی را به جای یکدیگر به کار می‌بریم.
 (۴) هنگامی که از چند لفظ متراffد استفاده می‌کنیم.
- ۷۱- مغالطة اشتراک لفظ و توسل به معنای ظاهری، به ترتیب، زمانی ممکن است رخدند که از و استفاده کنیم.
- (۱) الفاظ مشترک - دلالت‌های مختلف یک لفظ
 (۲) معنی مشترک چند لفظ - الفاظ مشترک
 (۳) الفاظ مترادف - الفاظ مشترک
- ۷۲- کدام گزینه دلالت التزامی برای لفظ «شیر» است؟
- (۱) حیوانی درنده
 (۲) ماده‌ای خوارکی و مقوی
 (۳) فرد شجاع
 (۴) شیر آب
- ۷۳- کدام گزینه موجب ابهام در مرجع ضمیر می‌شود؟
- (۱) احمد گفت از پس این کار برنمی‌آیم.
 (۲) من اهل درافتادن با او نیستم.
 (۳) تو را من چشم در راهم.
 (۴) هر کسی را بهر کاری ساخته‌اند.

۷۴- مسائل مطرح شده در کدام گزینه در علم منطق بررسی نمی شود؟

- (۲) فعل «گرفتن» دارای معانی مختلف است که با هم تفاوت دارند.
 (۴) لفظ «مدرسه» یک معنی دارد، اما دلالتش می تواند متنوع باشد.

۷۵- در کدام گزینه دلالت لفظ «دست» متفاوت است؟

- (۱) دست خدا بر سر ماست. (۳) از این کارها دست بکش. (۴) دستم درد می کند.

۷۶- کاربرد الفاظ «سبک»، «دوش» و «با»، به ترتیب، چه مغالطاتی را ممکن است در پی داشته باشد؟

- (۱) نگارشی - اشتراک لفظ - نگارشی
 (۲) اشتراک لفظ - اشتراک لفظ - نگارشی
 (۳) اشتراک لفظ - نگارشی - اشتراک لفظ
 (۴) نگارشی - اشتراک لفظ - اشتراک لفظ

۷۷- کدام گزینه ابهام در مرجع ضمیر به وجود می آورد؟

- (۱) مجسمه های ساخته شده توسط یک هنرمند گمنام رویده شد.
 (۲) هر که در این حلقه نیست، فارغ از این ماجراست.
 (۳) من مثل تو نگران نیستم.
 (۴) وقتی از تو حرف می زد، صدایش می لرزید.

۷۸- در کدام گزینه، نوع مغالطه نادرست ذکر شده است؟

- (۱) تکالیفت را مثل دیگران آخر شب انجام نده. (ابهام در مرجع ضمیر)
 (۲) خانه ام خراب شد. (توسل به معنای ظاهری)
 (۳) خانه های ساخته شده توسط شهرداری خراب شدند. (مغالطه نگارشی کلمات)
 (۴) او گفت این پول سهم من است. (اشتراک لفظ)

۷۹- وقتی تشخیص فاعل یک جمله مشکل باشد، می تواند موجب مغالطه شود که در واقع در حوزه رخ می دهد.

- (۱) ابهام در مرجع ضمیر - لفظ و معنا
 (۲) ابهام در مرجع ضمیر - استدلال
 (۳) نگارشی - الفاظ و معانی
 (۴) نگارشی - زبان

۸۰- در کدام حالت، مغالطه ای رخ نداده است؟

- (۱) این که در یک استدلال از کلمات مشترک لفظی استفاده کنیم.
 (۲) وقتی دلالت های مختلف یک لفظ را به جای هم دیگر به کار ببریم.
 (۳) زمانی که از واژه هایی با بار ارزشی متفاوت در یک استدلال استفاده کنیم.
 (۴) وقتی املای واژه های خویش و خیش را به جای هم بنویسیم.

۸۱- دلالت لفظ ساعت بر زمان، گرما بر صمیمیت و مدرسه بر کلاس درس، به ترتیب از نوع و و است.

- (۲) تضمّنی - التزامی - تضمّنی
 (۴) تضمّنی - التزامی - التزامی

۸۲- وقتی ظاهر یک کلمه موجب شود تا دو معنای آن را با هم اشتباه بگیریم، چهار مغالطه شده ایم.

- (۱) توسل به معنای ظاهری (۲) اشتراک لفظ
 (۳) نگارش کلمات (۴) التزامی

۸۳- عدم رعایت کدام موارد، خطرو مغالطه نگارشی را افزایش می دهد؟

- (۱) املای درست کلمه - پرهیز از کاربرد کلمات دوامالایی - استفاده از واژه های مسهم
 (۲) کتابت درست - پرهیز از به کار برد الفاظ هم معنی - علائم سجانوندی
 (۳) علائم سجانوندی - پرهیز از کاربرد الفاظ مشترک - حرکت گذاری
 (۴) حرکت گذاری - قواعد نقطه گذاری - پرهیز از غلط های املایی

۸۴- اگر معنای مدنظر ما در دلالت، بیرون از معنای لفظ قرار بگیرد، آن گاه .

- (۱) آن لفظ مشترک لفظی خواهد بود
 (۲) احتمال خطای ابهام در عبارت وجود دارد
 (۳) فقط بخشی از معنای لفظ موردنظر ماست
 (۴) لازمه یک شیء موردنظر ما بوده است

۸۵- در حکایت زیر چه نوع مغالطه‌ای رخ داده است؟

«علمی در کلاس درس گفت، سعادت غایت زندگی انسان است، دانش آموز باهوشی که قبلاً شنیده بود غایت زندگی آدمی همان مرگ اوست، از معلم پرسید: آیا سعادت ما همان مرگ است؟»

۱) مغالطة بار ارزشی کلمات؛ زیرا دانش آموز به متراوی بودن کلمات «انسان» و «آدمی» توجه نکرده است.

۲) مغالطة اشتراک لفظ؛ زیرا دانش آموز به معانی متفاوت لفظ «غایت» توجه نکرده است.

۳) مغالطة ابهام در مرجع ضمیر؛ زیرا دانش آموز متوجه دوپهلوی لفظ «غایت» نشده است.

۴) مغالطة اشتراک لفظ؛ زیرا دانش آموز به تفاوت معنایی الفاظ «آدمی» و «انسان» توجه نکرده است.

۸۶- دلیل پدیدآمدن مغالطات **نگارشی**، **اشتراک لفظ** و **ابهام در مرجع ضمیر** به ترتیب کدام است؟

۱) اشتباه در کتابت - اشتباه در کاربرد لفظ مشترک - کاربرد عبارات دوپهلو

۲) عدم رعایت علائم سجاوندی - اشتباه در کاربرد کلمات هم‌معنی - جایه‌جایی در کاربرد دلالتها

۳) عدم رعایت علائم سجاوندی - اشتباه در کاربرد انواع دلالتها - استفاده از عبارات مبهم

۴) عدم نقطه‌گذاری درست - اشتباه در تشخیص نوع دلالت لفظ - کاربرد عبارات دوپهلو

۸۷- در کدام گزینه احتمال وقوع مغالطة اشتراک لفظ بیشتر است؟

۱) آن یکی شیر است کادم می‌خورد ۴) شیر مایع است. ۳) برای خودت شیری شدی ۲) من از شیر می‌ترسم.

۸۸- کدام گزینه توضیح مناسبی درباره عبارت زیر بیان می‌کند؟

«خانواده‌اش را که می‌بینند، موش می‌شود.»

۱) لفظ موش در این جمله مشترک لفظی است. یک معنايش موش واقعی و معنای دیگریش «ترسیدن» است.

۲) «موش‌شدن» در اینجا به معنای ترسیدن است؛ پس یک دلالت الترامی وجود دارد.

۳) «موش» همان موش واقعی است، پس دلالت مطابقی است و منظورش تشییه است.

۴) لفظ موش در اینجا دارای دو معنی مختلف است و احتمال مغالطة اشتراک لفظ وجود دارد.

۸۹- فرض کنید هم‌کلاس قدبندی دارید که او را به شوخی بُرج میلاد صدا می‌کنید. در این حالت، از نظر منطقی، کدام ارزیابی درست است؟

۱) ما مغالطه کردایم و میان معنای اصلی بُرج میلاد و قدبندی دوستمان معنای ظاهری ایجاد کردایم.

۲) در واقع، برای لفظ «برج میلاد» دو معنای متفاوت در نظر گرفته‌ایم.

۳) هیچ مغالطه‌ای در کار نیست و فقط یک دلالت الترامی برای لفظ «برج میلاد» وجود دارد.

۴) در واقع حرف ما مبهم است و معلوم نیست که منظورمان خود برج است یا دوستمان!

۹۰- کدام گزینه درباره مغالطة توسل به معنای ظاهری درست است؟

۱) به جای دلالت الترامی، دلالت مطابقی را در نظر می‌گیریم.

۲) به جای دلالت مطابقی، دلالت تضمینی را در نظر می‌گیریم.

۳) به جای دلالت الترامی یا مطابقی، دلالت تضمینی را در نظر می‌گیریم.

۴) دلالت تضمینی را با دلالت الترامی اشتباه می‌گیریم.

۹۱- کدام مورد، قابلیت مغالطة توسل به معنای ظاهری را دارد یا براساس این مغالطه بیان شده است؟ (سراسری ۹۹)

۱) دانایان معتقدند که شیر در رؤیاهای صادقه، از علم حکایت دارد.

۲) میان ماه من تا ماه گردون / تفاوت از زمین تا آسمان است

۳) گفتم: فعلًاً کمی دست به عصا باش. گفت: آخر عصا ندارم.

۴) مزرع سیز فلک دیدم و داس مه نو/ یادم از کشته خویش آمد و هنگام درو

۹۲- کدام عبارت می‌تواند منجر به مغالطة ابهام در مرجع ضمیر شود؟ (خارج از کشور ۹۹)

۱) من از راهنمایی شما پشیمانم.

۴) فارغ‌التحصیلان رشته روان‌شناسی از روان آدم‌ها باخبرند.

۱) این تابلو هیچ قیمتی ندارد.

۳) خانه ازان کمیاب است و هر کمیابی گران است.

۹۳- اگر کسی استدلال کند که قضیه «مریم دختر متواضعی است» یک قضیه موجبه جزئیه است؛ زیرا مریم مفهومی جزئی است، دچار چه مغالطه‌ای شده است؟
(سراسری ۱۴۰۰)

۹۴- در کدامیک، هر سه نوع دلالت برای «مدرسه» به کار رفته است؟
(سراسری ۱۴۰۰)

۱) تمثیل ناروا

۲) اشتراک لفظ

۳) تعیین شتاب‌زده

۴) تسلیل به معنای ظاهری

- ۱) نقاش بعد از نقاشی مدرسه، به مدیر مدرسه گفت که از دانشآموزان بخواهد که در حفظ نظافت مدرسه همکاری کنند.
۲) علی هنگام ورود به مدرسه، متوجه شد مدرسه را دزد برد و دانشآموزان با ناراحتی در حال مرتب کردن مدرسه‌اند.
۳) دانشآموزان از مدرسه اجازه گرفتند تا مدرسه را برای جشن تزئین کنند و پس از اتمام کار از مدرسه خارج شوند.
۴) مدرسه ما نزدیک یک کارخانه است. تمام مدرسه از صدای کارخانه ناراضی‌اند و قرار است مدرسه را به جای دیگر ببرند.

۹۵- در کدام گزینه احتمال وقوع مغالطة اشتراک لفظ وجود دارد؟
(فاجع از کشور ۱۴۰۰)

۱) قضایا مانند مفاهیم، به جزئی و کلی تقسیم می‌شوند.

۲) تصدیق می‌کنم که به درستی، متوجه منظور شما نشدم.

۳) او خدو انداخت بر رویی که ماه/ سجده آرد پیش او در سجده‌گاه

۴) کار پاکان را قیاس از خود مگیر/ گرچه باشد در نبیشن شیر شیر

۹۶- در کدام مورد، نوع دلالت همه الفاظ مشخص شده بر معنای آن‌ها یکسان است؟
(فاجع از کشور ۱۴۰۰)

- ۱) دوستش او را به خانه خود برد. - دست هایت را تا جایی که می‌توانی بالا ببر - خدا در قرآن به قلم سوگند خورده است.
۲) پاک کنی که خریده‌ام، خوب پاک نمی‌کند. - دستم روی کاغذ می‌دوید و داستان را پیش می‌برد. - در قوری گم شده است.
۳) تو ماه منی، مرا با ماه گردون کاری نیست. - چون کوه استوار باش و دلت را به خدای بسیار - ماشین پت‌پتی کرد و از کار افتاد.
۴) دست خدا بالای دست‌های آنان است. - سرو از میان درختان، مظهر خوش قد و بالایی است. - پس از رسیدن به خانه، دست و صورت را بشویید.

درس دوم

۴۷- گزینه «۳»
ذهن ← معنی یا مفهوم / زبان ← لفظ یا کلمه

مفهوم ← ذهن / مصدق ← عالم خارج

۴۸- گزینه «۲»

الفاظ، مصادق مفاهیم نیستند، بلکه بیان و نشانه آن هستند و حکم حکایتگری دارند. مصادیق همان اشیای خارجی محسوب می‌شوند.

۴۹- گزینه «۱»

می‌تواند داشته باشد. بررسی سایر الفاظ: غایت ← انتها - هدف / سیر ← گیاه - غذاخورده / خواندن ← مطالعه - آواخواندن / بسته ← بسته‌بندی شده - وابسته / دسته ← گروه - دستهٔ چیزی / امثال ← مانند - ضرب‌المثل‌ها / ماندن ← باقی‌ماندن - حیرت‌کردن

۵۰- گزینه «۲»

لفظ «بار» در این گزینه می‌تواند هم معنای «بار» و محموله «داشته باشد و هم معنای «دفعه». پس ممکن است مغالطه صورت بگیرد؛ یعنی یا به این معنا گرفته شود که «فلان کس تا این ساعت چند دفعه آمده است» یا به این معنا که «تا این ساعت چند محموله به اینجا آمده است».

۵۱- گزینه «۴»

«مردن» و «هلاکشدن» هم‌معنی و مترادف‌اند نه مشترک لفظی. در ضمن، هیچ ابهامی هم ندارند. این دو لفظ می‌توانند براساس هدف ما به جای هم به کار روند؛ اما اگر اشتباہی جای هم قرار بگیرند، موجب مغالطه می‌شوند.

۵۲- گزینه «۲»
معنای اصلی ← مطابقی

معنایی بیرون از معنای اصلی ← التزامی

بخشی از معنای اصلی ← تضمّنی

۵۳- گزینه «۴»

در هر دو مغالطه، املای کلمات اشتباه شده است، پس مغالطه نگارشی است.

۵۴- گزینه «۱»

یک واژه چندمعنایی ← مشترک لفظی ← مغالطه اشتراک لفظ

۵۵- گزینه «۴»

ویرگول یکی از علائم سجاوندی است؛ یعنی از علائم نشانه‌گذاری جمله است. حال اگر این علائم را درست به کار نبریم، احتمال بروز مغالطه نگارشی افزایش پیدا می‌کند.

۵۶- گزینه «۴»

مشترک لفظی به کلماتی گفته می‌شود که ظاهر یکسان، ولی معانی متفاوت دارند. حالا اگر ما در یک جمله معنی این کلمات را اشتباه بگیریم، خطای لفظی و معنایی رخ داده و این خطای موجب خطای ذهنی و فکری هم می‌شود؛ پس دلیل صحبت از مشترک لفظی در علم منطق، احتمال بروز خطای ذهن و تفکر است.

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه (۱): مشترک لفظی تنها گاهی موجب اشتباه می‌شود نه همواره. برای مثال، وقتی یکی به ما می‌گوید «شیر بخور»، ما اشتباه نمی‌کنیم که منظورش کدام شیر است.

گزینهٔ (۳): خطای کلامی برای منطق اولویت نیست، بلکه خطای ذهنی مهم است. کلام از آن جهت مهم می‌شود که معنکس‌کننده معنا و مفهومی در فکر است.

گزینهٔ (۴): مشترک لفظی از انواع دلالتها نیست.

گزینهٔ (۳): خودرو در اینجا به معنای انواع ماشین‌های سواری و باری است و دلالت مطابقی دارد، اما در سایر گزینه‌ها: قلم: دلالت التزامی و به معنای نویسنده‌است.

جاندار: دلالت التزامی و به معنای قوی و پرقدرت است.

زرد: دلالت التزامی و به معنای «بی‌ارزش» است.

گزینهٔ (۴): مغالطة ابهام در عبارت، زمانی رخ می‌دهد که کل یک جمله یا عبارت، موجب برداشت غلط شود. حال چه در آن جمله مشترک لفظی باشد و چه نباشد. گزینهٔ اول، گرچه مشترک لفظی دارد، اما دلیل بروز مغالطة، ابهام در ساختار جمله است؛ زیرا اگر مثلاً گفته بود: «آن یکی شیری است که آدم آن را می‌خورد» یا «آن یکی شیری است که آدم را می‌خورد» دیگر حتی با وجود مشترک لفظی، امکان مغالطة وجود نداشت (رد گزینهٔ ۱).

گزینهٔ (۲)، مرجع ضمیر مشخص نیست. یعنی معلوم نیست منظور گوینده این است که «من تو را از آن قدری که برادرت تو را دوست دارد، بیشتر دوست دارم» یا «من تو را بیشتر دوست دارم و برادرت را کمتر از تو دوست دارم» (رد گزینهٔ ۲).

گزینهٔ (۳) نیز مشخص نشده که تو کجا باید برسی. اما در گزینهٔ (۴)، لفظ «اختلاف» می‌تواند دو معنا داشته باشد ← اختلاف سنبی - اختلاف و مشاجره. پس مغالطة اشتراک لفظ است.

گزینهٔ (۳): وقتی از لفظ «قلب» معنای «احساس» را برداشت کنیم، یعنی معنای التزامی آن را در نظر گرفته‌ایم. پس اگر گوینده هم همین معنا را در نظر داشته است، جایه‌جایی دلالتها رخ نداده و در نتیجه مغالطه‌ای نشده است.

گزینهٔ (۳): ما در بسیاری از اوقات از الفاظ مشترک لفظی یا الفاظ متراوده می‌کنیم. گاهی نیز عمداً حرف دوپهلوی می‌زنیم و هر دو معنای آن را در نظر داریم. در این حالت‌ها لزوماً مغالطة و اشتباهی صورت نگرفته است. اما وقتی دو معنای التزامی و تضمیمی یک لفظ را جایه‌جا استفاده می‌کنیم، قطعاً خطای رخ داده است.

گزینهٔ (۱): مغالطة توسل به معنای ظاهری وقتی ممکن است رخ دهد که ما از دلالتها مختلف یک لفظ استفاده کنیم. یعنی دلالتها را به جای یکدیگر به کار ببریم (رد گزینه‌های ۳ و ۴). مغالطة‌اشتراک لفظ نیز زمانی رخ می‌دهد که از کلمات مشترک لفظی استفاده کنیم.

گزینهٔ (۳): لفظ «شیر» یک مشترک لفظی است که سه معنا و دلالت مطابقی متفاوت دارد. گزینه‌های (۱)، (۲) و (۴) به این سه معنای مطابقی اشاره کرده‌اند؛ اما گزینهٔ (۳) در واقع، دلالت التزامی همان معنای حیوان درنده است.

گزینهٔ (۱): در این گزینه معلوم نیست که منظور احمد این بوده که خودش از پس کار برنمی‌آید یا شنونده‌اش از پس کار برنمی‌آید؛ زیرا مرجع ضمیر «من» مشخص نیست. در مغالطة ابهام در مرجع ضمیر، ضمیری داریم که ممکن است به دو نفر در همان متن یا جمله برگرد و در هر دو حالت، معنای درستی داشته باشد. در گزینه‌های دیگر، گرچه ضمیر داریم، اما مرجع هر ضمیر قابل تفکیک و تشخیص است.

گزینهٔ (۲): خطای کلامی برای منطق اولویت نیست، بلکه خطای ذهنی مهم است. کلام از آن جهت مهم می‌شود که معنکس‌کننده معنا و مفهومی در فکر است.

گزینهٔ (۳): مشترک لفظی از انواع دلالتها نیست.

گزینهٔ (۴): منطق به زبان وابسته است و به همین دلیل نیز به مبحث لفظ و معنا پرداخته است؛ ولی چون به زبان خاصی وابسته نیست، به قواعد صرفی و نحوی کاری ندارد.

گزینهٔ (۴): اشتراک لفظ یعنی یک لفظ چند معنای مختلف داشته باشد مثل سیر.

گزینهٔ (۳): در گزینهٔ (۱)، فعل گرفتن دو معنا دارد. ← عکس‌انداختن - دریافت‌کردن عکس

گزینهٔ (۲)، حرف با دو معنا دارد. ← همراه - علیه در گزینهٔ (۴)، گشتن سه معنا دارد. ← برگشتن - شدن - روی گرداندن

گزینهٔ (۳): منظور از دلالت لفظ بر معنا «این است که وقتی یک لفظی را می‌شنویم، ذهن باید چه معنایی از آن را برداشت کند.

گزینهٔ (۳): الفاظ مشترک، ظاهر یکسان و معنی متفاوت دارند و احتمال مغالطة اشتراک لفظ را افزایش می‌دهند.

گزینهٔ (۲): وقتی دلالت مطابقی نباشد، یا التزامی است یا تضمیمی.

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینهٔ (۱): مغالطة «توسل به معنای ظاهری» زمانی رخ می‌دهد که دلالتها را با هم اشتباه بگیریم نه این که هرگونه دلالت غیرمطابقی لزوماً مغالطه باشد.

گزینهٔ (۳): اشتراک لفظ ربطی به دلالت ندارد بلکه فقط در دلالت مطابقی الفاظی رخ می‌دهد که ظاهر یکسان و معنی متفاوت دارند.

گزینهٔ (۴): معنای بیرونی یعنی دلالت التزامی؛ اما ممکن است دلالت ما تضمیمی باشد.

گزینهٔ (۲): علی شیر است ← یعنی علی شجاع است. این معنای لفظ «شیر»، درون لفظ وجود ندارد؛ پس التزامی است (رد گزینه‌های ۱ و ۴). در جملات دوم و سوم نیز از دو معنای مختلف ولی مطابقی لفظ شیر استفاده شده است (رد گزینه‌های ۳ و ۴).

گزینهٔ (۴): گزینه‌های (۱)، (۲) و (۳) مشترک لفظی هستند؛ اما هر سه دلالت مطابقی دارند؛ یعنی از معنای اصلی لفظ «شیر» استفاده کرده‌اند. اما در گزینهٔ (۴)، لفظ شیر دلالت التزامی دارد؛ زیرا از لفظ «شیر» به معنای حیوان درنده استفاده کرده اما معنای خارج از معنای اصلی لفظ را مد نظر قرار داده است.

بررسی گزینه‌ها:

گزینهٔ (۱): التزامی / مطابقی

گزینهٔ (۲): تضمیمی / تضمیمی

گزینهٔ (۳): التزامی / تضمیمی

گزینهٔ (۴): مطابقی / التزامی

گزینهٔ (۴): هر چهار کلمه‌ای که در گزینه‌ها آمده، مشترک لفظی هستند. گزینه‌های یک تا سه، در اصل یکی از معنایی و دلالتها مطابقی کلمات را بیان کرده‌اند؛ اما گزینهٔ (۴)، دلالت التزامی لفظ «شیر» را گفته. در اینجا، شیر در معنای مطابقی «حیوان درنده» یک دلالت التزامی هم دارد که می‌شود «قوی».

- ۷۴- گزینه «۳»** علم منطق به قواعد صرفی و نحوی که در هر زبانی متفاوت است کاری ندارد. در گزینه سوم، تنها درباره گذرا (متعدي) بودن فعل دیدم صحبت می‌کند و ربطی به علم منطق ندارد.
- بررسی سایر گزینه‌ها:**
- گزینه (۱): بحث رابطه الفاظ و مفاهیم و مصادیق است.
- گزینه (۲): دو معنا داشتن یک فعل، همان اشتراک لفظ در علم منطق است.
- گزینه (۴): در منطق این موضوع در مبحث انواع دلالت مطرح می‌شود.
- ۷۵- گزینه «۴»** در سه گزینه اول، دلالت لفظ دست، التزامي است؛ زیرا به معنایی بیرون از معنای اصلی لفظ دست اشاره می‌کند، اما گزینه (۴)، منظور گوینده بخشی از دست است و معنای تضمینی را در نظر داشته است.
- ۷۶- گزینه «۴»** لفظ «سبک» براساس حرکت‌گذاری، دو لفظ «سبک» و «سَبُك» می‌شود. پس می‌تواند موجب مغالطة نگارشی شود (رد گزینه‌های ۲ و ۳). «دوش» دارای چند معنایست: دیشب، شانه و دوش حمام؛ پس مشترک لفظی است. لفظ «با» نیز دو معنا دارد: همراه با و به وسیله. پس آن هم مشترک لفظی است.
- ۷۷- گزینه «۳»** ابهام در عبارت معمولاً زمانی اتفاق می‌افتد که مرجع ضمیر را نتوان در جمله تشخیص داد یا این که از عبارات دوپهلو استفاده کنیم. گزینه سوم، معلوم نیست که «تو نگرانی و من برخلاف تو نگران نیستم» یا «من هم مانند تو نگران نیستم»!
- ۷۸- گزینه «۴»** او گفت این پول سهم من است ← سهم کیست؟ ← مرجع ضمیر مشخص نیست؛ پس ابهام در عبارت است.
- ۷۹- گزینه «۱»** اگر فاعل جمله مشخص نباشد، معنای متن مبهم می‌شود و می‌تواند مغالطة ابهام در مرجع ضمیر رخ دهد. تمام مغالطات این درس (اشتراک لفظ، ابهام در مرجع ضمیر، نگارشی و توسل به معنای ظاهری) از دسته مغالطات در لفظ محسوب می‌شوند.
- ۸۰- گزینه «۱»** استفاده از مشترک لفظی لزوماً مغالطه نیست. مغالطة زمانی رخ می‌دهد که ما معناهای مختلف مشترک لفظی را به جای هم گیریم و اشتباہ کنیم.
- ۸۱- گزینه «۱»** ساعت بر زمان ← بیرون از معنای اصلی لفظ ← التزامي
- گرما بر صمیمیت ← بیرون از معنای اصلی لفظ ← التزامي
- مدرسه بر کلاس ← بخشی از معنای اصلی لفظ ← تضمینی
- ۸۲- گزینه «۲»** صورت سؤال از دو «معنا» یک لفظ صحبت کرده نه دو دلالت، بنابراین آن لفظ دو معنا دارد و مشترک لفظی است. در ضمن، در مغالطة نگارشی، ظاهر کلمات یکسان نیست، حتی اگر حرکت‌گذاری انجام نشده باشد.
- ۸۳- گزینه «۴»** کاربرد مشترک لفظی، الفاظ متراff و هم‌معنی ممکن است اصلًاً موجب مغالطه نشوند. در ضمن اگر هم موجب مغالطه شوند، آن مغالطه، مغالطة نگارشی نیست. کاربرد کلمات دواملای هم موجب مغالطه نمی‌شود.
- ۸۴- گزینه «۴»** در دلالت التزامي معنای موردنظر بیرون از معنای اصلی لفظ قرار می‌گیرد و معنای لازمه آن شیء را موردنظر قرار می‌دهد.
- ۸۵- گزینه «۲»** وقتی گفته می‌شود: «سعادت غایت زندگی است» یعنی سعادت به معنای هدف آمده است. وقتی می‌گوییم «غايت زندگي مرگ است» لفظ غایت به معنای انتهای آخر در نظر گرفته شده است.
- ۸۶- گزینه «۱»** دلیل مغالطة نگارشی ← اشتباہ در کتابت (اما) یا عدم رعایت علائم سجاوندی (نقشه‌گذاری) (درستی بخش اول همه گزینه‌ها) دلیل مغالطة اشتراک لفظ ← کاربرد مشترک لفظی (نادرستی بخش دوم گزینه‌های ۲، ۳ و ۴) مغالطة ابهام در عبارت وقتی است که از عبارات مبهم و دوپهلو استفاده می‌کنیم (رد گزینه ۲).
- ۸۷- گزینه «۱»** مغالطة اشتراک لفظ صرفاً با کاربرد کلمات مشترک لفظی به وجود نمی‌آید. مغالطة زمانی است که ندانیم کدام معنای کلمه را باید در نظر بگیریم. در گزینه (۱) معلوم نیست که انسان شیر می‌خورد یا شیر انسان را می‌خورد. به همین دلیل احتمال وقوع مغالطة از سایر گزینه‌ها بیشتر است.
- ۸۸- گزینه «۲»** اصطلاح «موششدن» در اینجا کنایه از ترسیدن است. پس بین حیوان موش و ترسوبden یک رابطه ذهنی در نظر گرفته‌ایم و معنای بیرون از معنای واقعی لفظ «موش» را در نظر داشته‌ایم. بنابراین دلالت التزامي شکل گرفته است.
- ۸۹- گزینه «۳»** ما میان برج و بلند قد بودن که معنایی بیرون از معنای اصلی برج می‌لاد است ارتباط برقرار کرده‌ایم و سپس آن معنای بیرونی را در نظر گرفته‌ایم، پس دلالت التزامي برقرار است. حال از این دلالت التزامي استفاده کرده‌ایم و آن را به دوستان نسبت داده‌ایم. پس حرف ما مبهم نیست و مغالطه‌ای هم نیست. در ضمن، با قطعیت نمی‌توانیم بگوییم که حرف ما باز ارزشی منفی دارد.
- ۹۰- گزینه «۱»** در مغالطة توسل به معنای ظاهری، گوینده یا نویسنده دلالت التزامي یا تضمینی را در نظر داشته است؛ اما مخاطب، دلالت مطابقی را در نظر گرفته است، یعنی به معنای ظاهری یا همان مطابقی توسل کرده است.
- ۹۱- گزینه «۳»** مراد گوینده از لفظ «دست به عصا باش» احتیاط‌کردن بوده، یعنی دلالت التزامي را در نظر داشته است، ولی شنونده لفظ عصا را به معنای مطابقی آن درک کرده بود. بنابراین معنای ظاهری و مطابقی لفظ را در نظر گرفته است که موجب بروز مغالطة توسل به معنای ظاهری می‌شود.
- ۹۲- گزینه «۲»** در اینجا معلوم نیست که گوینده می‌خواهد بگوید از این که فرد دیگری را راهنمایی کرده پشیمان است یا از این که آن فرد گوینده را راهنمایی کرده بوده. بنابراین مرجع ضمیر نامشخص است و مغالطة ابهام در عبارت یا ابهام در مرجع ضمیر رخ می‌دهد.
- بررسی سایر گزینه‌ها:**
- گزینه (۱): قیمت‌نداشتن دو معنی دارد: گران‌بودن و بدون قیمت و ارزش بودن. پس مغالطة توسل به معنای ظاهری می‌تواند رخ دهد.

گزینه (۳): کلمه «کمیاب» در اینجا دو معنای متفاوت دارد و اشتراک لفظ است؛ اولی به معنای کم تعداد بودن و دومی به معنای نظربرنداشتن از نظر جنس و کیفیت.

گزینه (۴): روان‌شناسی در اینجا به دلالت مطابقی، یعنی شناخت روان آدم‌ها گرفته شده، ولی لفظ «روان‌شناسی» به یک علم خاص اشاره می‌کند و دلالت التزامی دارد؛ بنابراین مغالطة توسل به معنای ظاهری رخ داده است.

۹۳- گزینه «۲» برای این تست باید کتاب درسی منطق را تا آخر خوانده باشید؛ زیرا باید درباره مباحث قضایای کلی و جزئی و مفاهیم کلی و جزئی بیشتر بدانید، اما حیف بود که سؤال را نیاوریم اینجا! اما پاسخ: گوینده در اینجا میان دو معنای لفظ «جزئی» مغالطه کرده است؛ زیرا معنای مفهوم جزئی با قضیه جزئی متفاوت است. بنابراین، مغالطه از نوع اشتراک لفظ است؛ زیرا کلمه «جزئی» در اصل مشترک لفظی است.

۹۴- گزینه «۳» در این گزینه، دلالت لفظ «مدرسه» به ترتیب، التزامی، تضمّنی و مطابقی است. از مدرسه اجازه گرفتند (از مسئولان مدرسه)؛ مدرسه را ترئین کنند (در و دیوار مدرسه)؛ از مدرسه خارج شوند (از ساختمان مدرسه).

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه (۱): تضمّنی - مطابقی - تضمّنی

گزینه (۲): مطابقی - التزامی - التزامی

گزینه (۴): مطابقی - التزامی - التزامی

۹۵- گزینه «۱» برای پاسخ به این سؤال شما باید کل کتاب منطق را خوانده باشید و تفاوت معنایی دو اصطلاح «مفهوم کلی و جزئی» و «قضایای کلی و جزئی» را بدانید. به هر حال، در این دو اصطلاح، معانی کلمات جزئی و کلی فرق دارد. پس کلمات جزئی و کلی هر دو مشترک لفظی هستند و چون گوینده گفته قضایا مانند مفاهیم دارای جزئی و کلی‌اند، احتمال دارد شنونده فکر کند که کلمه «جزئی» یا «کلی» در قضایا همان معنای جزئی و کلی در مفاهیم را دارد.

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه (۲): لفظ «تصدیق» مشترک لفظی است؛ اما چون کاملاً مشخص است که گوینده منظورش کدام معنای تصدیق است (تصدیق به معنای تأیید)، احتمال بروز مغالطة اشتراک لفظ وجود ندارد.

گزینه (۳): لفظ «ماه» مشترک لفظی است؛ اما باز در اینجا شاعر هر دو معنای این کلمه را هدف گرفته تا شعر زیباتر شود، پس اصلاً مغالطه‌ای در کار نیست.

گزینه (۴): شاعر در اینجا هم هر دو معنای کلمه «شیر» را در نظر دارد و مغالطه‌ای وجود ندارد.

۹۶- گزینه «۱» در این گزینه، هر سه کلمه مشخص شده، دلالت مطابقی دارد.

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه (۲): مطابقی - تضمّنی - مطابقی

گزینه (۳): التزامی - مطابقی - تضمّنی

گزینه (۴): التزامی - مطابقی - تضمّنی